

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI HETILAP

Szerkesztőség:	Előfizetési árak:	Kiadóhivatal:
Kényes utca 175. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. — Kéziratok visszanemadhatnak BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.	Egész évre 4 frt. — Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt. — Egyes szám 8 kr MEGJELEN HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.	Belicey-utca 11. szám, (saját ház), hova az előfizetési pénzek intézendők. — Hirdetéseket jutányos áron elfogad BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.

A család feladata.

A családnak egyik feladatát az képezi, hogy a kebelében élő gyermekeket a jövő élet számára előkészítse, hogy azokból olyan embereket neveljen, akik képesek legyenek megállni az élet harcában rendületlenül, mint a szikla a hullámverések közepette, hogy eszméket és erkölcsöket sajátítsanak el, amelyeket utódaikra örökiségként hagyhasson.

A modern nevelés elvei szerint vannak bizonyos feladatok, amelyeket a társadalomnak és feladatok, amelyeket a családnak kell betöltenie. Az általános és elemi műveltség megszerzése a társadalomnak létezéséhez okából életcélját képezvén az elemi ismeretek elsajátítását kötelezőleg írja elő minden kebelében élő egyénre egyaránt. Ezért vannak felállítva a legalsóbb fokú iskolák, ahol az írás és olvasás mesterségének megtanulása a fő cél és néhány olyan alapismeretnek elsajátítása, amelyek nélkül a mai korban még a legigénytelenebb és legegyszerűbb ember sem élhet egy rendezett társadalmon, egy országon, egy államon belül, amely a közműveltségnek egyik részeként vagy éppen zászlóhordozójaként akarja magát a világtörténelem lapjain megörökíttetni.

A társadalomnak, vagy mondjuk az államnak — a mi egyre meg körülbelől, mert hiszen az állam nem más, mint területileg elhatárolt és pozitív, tételes törvények alatt álló társadalom — mint említők feladata az alapismereteknek a néppel való kötelező elsajátítása, föl-

adata egyszersmind az is, hogy amennyiben az elemi műveltséget kötelezővé tette, arról is gondoskodjék, hogy azt az egyén érvényesíthesse.

A családnak most az a kötelesség jut osztályrészül, hogy tagjainak hajlamait, tehetségét, akarát, szellemi képességét és anyagi erőit kihasználva, mérlegelve, megállapítsa azt a pályát melyen az élet színpadára fellépni készülő legbiztosabban játszhatja végig azt a szerepet, a mely részére kijelöltetett.

A társadalom megadja az eszközöket, melyekkel életét minden egyes tagja fenntarthatja és a melyekkel erőit érvényesíthesse, a család választja ki ezeket az eszközöket úgy, hogy azok a család tagjának megfelelőek legyenek.

Sajnos, ez az, a mit a család legtöbb esetben nem akar vagy inkább nem képes megtenni, vagy ha akarná és képes volna rá, áltekinetek által félre hagyja magát vezetetteti.

Igy támadnak az úgynevezett modern gyermekek, akik alatt azokat értjük, kik szülőik elfogultsága, magasra látás vagy tudatlanság folytán magasabb hivatásra vannak kizemelve, mint amely annak szellemi és testi képességeivel összeegyeztethető volna.

Hogy csak egyetlen példát hozunk fel, a társadalom teremtett egy pályát, az iparos pályát, amelyé a jövő és a mely igen sok derék és hasznos embert adott a társadalomnak, s amely hivatva van a jövő korban az emberiség nagy részének foglalkozást nyújtani. S íme mi történik! Még ma is, a fölvilágosodás korában igen sokan szegyenlenek gyermekeiket erre a

pályára adni és ahhoz elkészíteni. Az ugynevezett szellemi pályának több becsét és előkelőséget tulajdonítanak s akár van ahhoz elég szellemi képessége a gyermeknek, akár nincs, minden áron urat akarunk belőle.

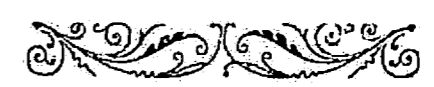
Igaz ugyan, hogy itt maga a társadalom is hibát követ el, mikor elnézésből, egyesek iránti engedékenységből könnyű utat és módod nyújt arra, hogy a tehetségtelenek is ráléphessenek arra a pályára, mely a közönségesnél nagyobb szellemi tehetséget kíván s amelyen az, aki ilyen-nel megáldva nincsen többnyire szegyenlen bukkik el.

Pedig a mindennapi élet tapasztalása azt látszik igazolni hogy a lelki tehetségeket igénylő életpályák mindenütt túlnépesek.

Az orvosi, ügyvédi, birói közigazgatási szakra készültek mindig többen vannak a keresetnél. S ellenben a munkás, iparos és kereskedői pályára mindig hiányt szenved alkalmas egyénekben.

Mi észszerűség van már most abban, kérjük, olyan pályára nevelni a gyermeket, amely túl van zsufolva és elvonni olyantól, ahol hasznát lehetne venni, s a honnan ő is hasznót szerezhethetne. Kivált, hol az észszerűség akkor, mikor a gyermeknek az előbbihez hiányzik is a tehetsége, holott az utóbbira meglehet hajlandósága volna?

E hajlandóság helyes irányítása legyen a család legfőbb feladata.

A SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCAJA.

As élet és halál,

Őszi éjjel éjjel tájba,
Oly rémes volt lelken álma . . .
Felriadtam meg ijedve . . .
Semmi más, az éjnek csendje.
Semmi zaj . . . de mégis hallja . . .
Fülemet zugás üt meg!
Kik lehetnek közelemben,
Lidércék vagy éji rémek?
Felültem az ágyban csendbe,
Igy tűnődtem várva, lesve . . .
Egyszer csak köröttem szalony,
Halál fiú éji lepke . . . !
Künn süvöltött, künn üvöltött
Őszi-tél vadul dühöngve,
Mintha lennől minden öröög
Fellkerült volna a földre . . .

És itt benn az éji lámpa
Ingó rezgő halvány lángja
Álmosodott szerte szelylel.
Oh mi rémes volt ez éjjel!
Megnövelte borzadályom
Az, hogy oly rossz volt az álmom
S az az undok éji lepke,
Melyet láttam folyton egyre
Olyan félelmes képeket
Varázsolt elé lelkenem . . .
Párnákba temettem főmet
És úgy sirtam, mint a gyermek . . .
Oh nem az éji vendég,
Nem az okozá a könnyet!
Lelkem, szívem sajjó buja,
Álmainnak megromlója
Az, hogy itt ez átkos élet
Csak család, önzés, önérdék . . . !
Ugy szerettem volna innen
Elrepülni más világba,
Megtisztulva szívben, hálben,
Isten, a te nered áldva . . .
Látva azt az éji lepket,

Mint csapong a lámpa lángnál
Olyan kínos érzés szállt meg.
Gondolkodni sem tudtam már . . .
Feleszméltem . . . csend köröttem . . .
Vártam, kértem, könyörögtem,
Hogy csak adna, küldne Isten
Azt, mit nem vehetni kincsen
Megnyugvást a földi létben!
Bulzsamot, vigasztalót adj
Én reményem, jó Istenem . . .
S mintha az eget urától
Hangzott volna a mennyből távol:
„Ember kérésed megteszem!”
Csendbe, halkán, lépve lassan
Jön valaki és kopogtat . . .
És e percben, pillanatban
Megnyílik az ajtó halkán . . .
Oda néztem, s megrendültem,
Látva hogy ki jött szobámba:
A halál volt . . . némán állva . . .
Párnákba temettem főmet,
Hogy ne lássam rémes arcát,
Elkábultam, elszedültem,

Egy kis félreértés.

István Valaki.

(Folytatás.)

Nem válaszol? ez annyit jelent, hogy nem ért egészen. Nos tehát jobban kimagyarázom magam, ha bármernyre ellenkezik is. Menni készül? . . . nem boesájtom! Játszott a lánggal, most éreznie kell, hogy olthatlan és égető. Legyen nyugodt! Nem zaklatom, csupán egy őszinte kérdést akarok feltenni, melyre egy bizalmas választ könyörgöm.

Hangja ellágyult, csaknem hallhatóan volde a leány kíváncsian leste ajkai mozgását és megértette szavait.

— Ismétljem még egyszer, hogy szerettem az első pillanat óta, melyben először megláttam, hogy szeretem most és szeretni fogom mindhaláláig? Gúnyoljon kacagjon rajtam, sőt azt sem óhajtom, hogy ezután bármikor is tekintetére érdemesítsen, de biztosítson, hogy mást sem fog szeretni soha! . . . soha! . . . és én örökös rab-szolgája leszek! . . .

Most azonban feleljen arra, amit az emberek beszélnek! . . . igaz-e, hogy egy embert, ki még csak néhány hete van városunkban . . . szeret? . . . Rettenetes kín volt ez nekem, melyet kegyed sohasem fog átérezni tudni, midőn e hír hozzám ért. . . Mondja, hogy nem igaz, hogy hazugság és én itt, mindenki előtt térdre borulva mondok köszönetet ez egy szaváért.

Tüzel beszélt, mélyen átgondolva mindent intézett hölgyéhez, ki mozdulatlanul, mint egy közsobor ült helyén, mosolyogni próbált, de ajkán fagyott. Nem az a diadalmas, észbontó szempár tekintett az ifjura, nem az a gondtalan vidor gyermekarc mosolygott rá. Mintha két évvel öregedett volna a vallomás alatt! . . . Kissé bánatosnak, szenvedőnek látszott, számalmasan mérte végig társát, aztán hirtelen felállt és hanyag eleganciával, izeve siklott tova.

Lovagja néhány percig megütöközve bámult utána, majd összeszedve minden erejét, eléje akart kerülni, de hölgye úgy belevegyült a csoportosulók közé, hogy teljesen elvesztette szeme elől.

Bosszusan tekintett körül, kutatva az eltűntet de hasztalan!

Végre hosszú, kínos kereset után, a melegedő üveglakai mögött megpillantotta a szo-

moru arcocskát, ki vágyakozva vizsgálta az alatt korcsolyázók, pajzán kedélyét.

A fiatal ember felrobant hozzá. Könyörgött, kétségbeesetten esdekelt, hogy ne távozzon, ne büntesse őt oly nagyon!

De a leány konokul rázta fejét.

Megfutamodott a felelett elől? kérdezte az ifju vonagló ajakkal, midőn a leány engedve a feltűnően hangos esdeklésnek, ismét lement a pályára, — lássa ez megerősíti az emberek legújabb beszéd tárgyát és . . .

Ebhen a pillanatban egy elegáns ur siklott el mellettük, könnyed főhajtással üdvözölte a szép leányt, míg vezetőjére egy lesujtó, dühös pillantást vetett.

A leány összeborzadt és elpirult, míg lovagja keserűen felkiáltott:

— Ő az! a szerencsétlen! életem, boldogságom öröge. Tudtam, gyani ottam és kegyed jurulásával önkénytelen elárulta magát. Ez az tehát, akit szereti? aki elég merész szemét kegyedre emelni! Oh hogy én oly vakon hittem hűségében, mialatt kegyed csaknem naponta találkozott vele . . . vele! . . . ki megrabolta tőlem legfeltettebb kincsemet szerelmét, hideg, közönlőséggel, imponáló flegmájával, és örökké morgorva, komor arcával.

Oly fennhangon beszélt, hogy a kíváncsiak serege körülvette őket, csupán ama bizonyos komoly férfi került tőlük messzire, de szeméi áthatottak a sűrű fátyolon és felfedezték a leány ajkai közül rejtőzködő tájdalmas vonást.

A vádlott felemelte fejét, hosszasan nézett valakija elváltozott arcába, aztán felényujtva kezűs kis kezét engesztelően mondá:

— Ha engem okoz szenvedésért, úgy ártatlan okol. Én tiszteltem és becsültem önt, mint ahogy tiszteli az ember azt, ki farad érte, de szerelemre sohasem gondoltam. Nem akartam esztétet venni és ha mégis úgy történt, önkénytelen történt. Hogy pedig őszintén szóljak feltett kérdéseire — nos hát igen! én őt, azt a mosolyogni nem tudó embert szerettem. Most pedig kérem, bocsásson, mert elég volt a mai szóakozásból.

Kissé támoilyogva indult el, míg az ifju, mintha leforrázták volna, mozdulatlanul, hang nélkül állt helyén még akkor is, midőn a leány sudár alakja már egészen eltűnt a feivezető lépcsőzet mellett.

De nem csupán az ifju kísérte őt figyelemmel, a komoly férfi is, kinek arca haragos,

bosszus és egészen sápadt volt.

Tekintete elárulta a leggyűlöltesebb szenvedélyek egyikét . . . a féltékenységet. Dühösen meredt vetélytársa megtört alakjára, ki lehergasztott fővel, gondolatba mélyedten bámult maga elé.

„Elhódítottad tőlem“ gondolta mindkettő, ellenségesen nézegetve egymást, a gyermekarc sugárzott a bosszuvágytól a heves vér forrt ereiben, míg a másik inkább győzni látszott erős szenvedélyén, sikerült takarnia felindulását.

— Azt hittem én balga, hogy csak engem szeret! hogy nem törődik senkivel, csupán velem, hogy nincs vetélytársam nála! Igaz, hogy csaknem gyermek még és nem számíthattam nála állhatatosságra, de vakon hittem, nem tartottam már gyermeknek, sokkal okosabb, szellemesebb volt, mint a korabeli leányok és evvel hódított meg tudtán kívül és ime! . . . Most, midőn már közel álltam ahhoz, hogy örökre biztosítsam magamnak, elém helyez egy ostoba, éretlen fiút és reám sem tekint; susogta visszafojtott lélegzettel a komoly férfi.

A gyermekifju pedig hosszasan évelődött

— Engedte korcsolyáit csittolni, hallgatta susogásomat és én balga nem tudtam, hogy gondolata máshol kalandoz. Ma, midőn legelőször találkozott a jégen avval a közömbös emberrel, ki csupán szemével beszélt hozzá egészen megváltozott. Figyelme összpontja mindig Ő volt, habár amaz észre sem vette, hogy mindig őt nézi. És mennyire szereti! Mert nem közeledett hozzá, itthagya miatta . . . a jeget, őt és engem!

Már csaknem este volt, midőn a két szerelmes a pályát odahagyta; mindkettő egy egy szilárd elhatározással szívében.

A gyermekifju csaknem naponta eljár a leány lakása előtt, sóvár pillantásokat küldve neki, de mindenkor üres ablakfülkéket lát.

A leány pedig kétségbeesetten tépelődött a történetek felett. Szánta a szerelmes fiút teljes szívéből, de nem segíthetett rajta! Gondolatait szünetlen az a másik töltötte be. Mit fog az róla gondolni? hogy egy ilyen gyermekkel töltötte a pályán egész idejét? Jól tudta, hogy a másik közeledett volna, ha emezt egy pillanatra eltávolítja magától. Így azonban abban a téves, de erős hitben él, hogy ő ennek viszonzozza szerelmét és távol maradt, pedig ha tudná! . . .

(Folyt. köv.)

Elcsaté lelke nyugalmát . . .
Éjt vendégem hozzám jött
És ujját a mellembé vágta . . .
Szóit elvette az ijedtség
És a rémület varázsa . . .
„Engem küldött hozzád Isten,
Hogy szíved s lelke enyhültem.
Bura balzsam, sebre gyógyír
Országom, a hallgatag sir . . . “
Szólt tompán, szólt mélyen.
Össze kulcsolám kezemet,
Igy esengtem riva-sírva:
Oh te Isten ments meg engem
Ne rígy ily korán a sirba . . .
Oh ne ily vigasztalót adj,
Olyan szép e földi élet . . .
Küldj más balzsamot sebeimre.
Bár ezt én kértem Te tőled!
„Hogyha vágyad élni, élni,
Hogyha van hited remélni:
Küldök a ki meg vigasztal“ . . .
Szólt az Isten — s nagy robajjal

Megnyílt szobám ajtója,
S játszi kedvvel rajta belépett
Fenyves mezle, szép ruhába
Arany fűrtű ifju Élet . . .
Bura balzsam, sebre gyógyír
Hogyha látom üde képed . . .
Új le nullém, jőjj karomba,
Ajakadnak édes csókja .
Meggógyít és megvigasztal
Jőjj hát hozzám a vigasszal! . . .
És az Élet hozzám lépett.
Csókra nyujtá ajkait nekem
Vágyban, tüzben, kéjben, égtem,
S kelt szívemben édes érzet . . .
S im, hogy átölelt kezével,
Láttam, hogy ki áll előttem . . .
Egy ki festett cifra bábu . . .!
Test, lélekben megrendültem . . .
Undor és utálat szállt meg,
Látva azt az undok arcot,
Melynek mindenik vonása
Bujaságra, kéjre vallott . . .

Most ismertelek meg téged
Most tudom milyen vagy Élet
Üdvöt ígérsz, szépnek látszol,
Fényed, csillogásod bájol . . .
Oh de hogyha megismernek,
Semmi nyoma szépségűnek . . .
Ne ölelj meg, menj el, innen,
Hogy ne lássam festett arcod! . . .
— Kiálték fel iszonyattal.
De ő átölelve tartott
Csókolt örült szenvedélylyel
S én remegve néztem szellyphel,
Hogy vajjon jön-e valaki
Engem megszabadítani . . .
De hiába vártam egyre,
S lármáztam kétségbeesve,
Esdeklésre, síró szóra
Senki sem jött hogy segítsen . . .
Mégse . . . esdő síró szómat
Meghallotta a jó Isten . . .
„Ments meg engem, ments meg engem,
Még borzasztóbb ez a gyógyír

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed közeledtével új előfizetést nyitván tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetésük lejárt, hogy azt mielőbb megújítani szíveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fenakadás ne történjenek.

Azon t. előfizetőinket, pedig, kik előfizetési pénzzel hátralékban vannak, hátralékaik behirdetésére s előfizetéseik szíves megújítására kérjük.

Tisztelettel:

A „SZARVAS és VIDÉKE

KIADÓHIVATALA.

A „SZARVAS és VIDEKE” előfizetési ára:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

A kiadóhivatal

Mi újság?

— **Tizenkét éves anya.** A maga nemében érdekes és szokatlan eset történt a bécsi közkorház születési osztályában. Egy tizenkét éves orosz születésű gyermekleány, aki néhány nappal ezelőtt vétette fel magát a klinikára, huszonegyedikén teljesen ép, jól fejlődött leánygyermeknek adott életet. A két gyermek, tudniillik anya és leánya, a körülményekhez képes jól érzik magukat. A fiatal anya azonban éppenséggel nem érdeklődik a gyermeke iránt. Még csak beszélni sem szeret róla. A fiatal anya szép fekete szemű gyermekleány és a saját bevallása szerint még csak tizenegy éves és négy hónapos. A kórház igazgatója az esetről, amelyhez a büntetőtörvénynek is beszólása van, jelentést tett az ügyészségnek.

— **Csendörös Őcsödön.** A belügyminiszter április 1-jétől csendörösöt állított fel Őcsödön.

— **Földtani vizsgálatok megyénkben.** A földmívelésügyi miniszter megbízta Inkei Béla főgeológust, hogy megyénk területét az év folyamán földtani ásatásokat eszközöljön.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A kereskedelmiügyi miniszter az Őcsödi ipartestület békéltető bizottságának alapszabályát jóváhagyta.

— **Az egy forintos államjegyek bevonása.** Hivatalos kimutatás szerint az 1 forintos bankjegyekből ez idő szerint még 6,933,221 darab van forgalomban. Ez jó nagy summa s mégis ki nem tapasztalta volna, hogy az 1 forintos bankó már oly ritka, mint a fehér holló.

Még az élet festett képe

Isszonyubb, miként a zord sir . . .

Egyszer add vigasztalóul,

A halált csak mostan küldjed,

Bura balzsam lézen abban,

Feltalállok abban üdvet . . .

* * *

És most várlak, egyre várlak

Zordon képe a halálnak!

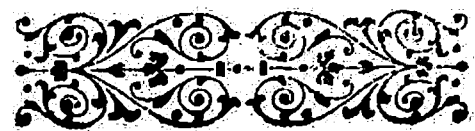
Oh vigyél el innen enyem

— Bár tetőled szinte félek

De talán még sem vagy oly rossz,

Mint ez ocsmány, átkos élet . . .

A. L.

— **Az adók behajtása** körül kifejtett buzgó tevékenységükért, a békésmegyei összes főszolgabíráknak a mkir. pénzügyminiszter elismerését küldte be.

— **A megyei gazdasági egylet** a milleniumi bizottság átiratása a kiállítási előadói állásra Zlinszky István gazdasági egyleti titkárt ajánlotta

— **Helyreigazítás.** Lapunk márc. 17-én 11-ik számában „Tárca” rovatában közölt „egy ünnepelet tanár” című versében, a középső rovat 9-ik sor „aztán még ő visz fel” helyett, olvasandó hogy „aztán még ő színel.” Ezen sajtóhiba utólag ezennel kijavítatik.

— **Községi ügykezelési szabályrendelet** alkotása céljából dr. Fábry Sándor megyénk alispánja a járási főszolgabírákat és a községi első jegyzőket értekezletre hívta össze mult vasárnap. A szabályzat — feltéve, hogy semmi felesleges munkával nem fogja terhelni a különben is túlterhelt jegyzőket. sőt módot nyújt rá, hogy sok, igazán felesleges cafrangtól megszabaduljanak — remélhetőleg javítani fogja a községi adminisztrációt. A javaslatot annak idején közölni fogjuk lapunkban.

— **Hymen.** Gólian István halasi kir. adóhivatali ellenőr f. hó. 26-án vezette városunkban oltárhoz Liszka Gizellát. Liszka János helybeli városi adóvégrehajtó leányát.

— **Új aspiráns a harmadik gyógyszer-tárta.** A harmadik gyógyszer-tár ügye ismét kísért, újból megindult a kérvények hosszú sora. A legesleg-újabb folyamodó Török János okleveles gyógyszerész.

— **Fizetés emelés.** Kondoros képvisellete márc. 27-én tartott közgyűlésén a község derék fiatal orvosának Dr. Zsivkovics Aladárnak fizetését 600-ról 800 frtra, — az állatorvos Illner Frigyesnek fizetését pedig 400-ról 600 frtra emelte. Ugyanekkor a harmadik ismétlő-iskola. tanítójának Lustyik Jánosnak évi 50 frtot szavazott.

— **Az inségeseknek,** Schlauch püspök a kondorosi inségesek javára 100 frtot küldött Badák lelkész kezébe, mely összegben buza vásároltatván az a szegények közt kiosztattott.

Budapesti levél.

A hosszú zord tél végre elmúlt s a kellemes tavaszi időjárással megindul a vidék lakossága, hogy Budapestben beszerezze részint tavaszi, részint husvéti szükségleteit. E célból n jólag figyelmébe ajánljuk a lap t. olvasóinak, hogy legjobban mit és hol lehet beszerezni.

Kertész Tólor díszműárt-kereskedésének megnagyobbított raktárában a Kristóf-tér sarkán különösen a husvéti ünnepek alkalmára a legválasztékosabb husvéti tojások és feeskendő-njdomások találhatók, melyek közül megemlítendő a piros fatojások nagyság szerint 10 krtól 4 frtig. Farojások képekkel 20 krtól 4-50-ig. Szalmatojások sávozottak 40—1-50-ig Cartonage tojások béka, madár vagy nyúlképekkel 45—3-30 frtig. Piros selyem tojások 75—1-50. Selyem tojások 450. Selyem-tojások festéssel 1-50—5-70. Piros polsuli tojások 90—2-40 Különféle husvéti tojások apró jutékszerekkel és csinos nippesztárgyakkal berendezve. Tojás író garnitúrával 1-60 Tojás varró-készlettel 90 kr. 1-60. 3-50. Porcellán tojások eszményi: kivitelben 50 krtól 15 frtig. Üvegtojások bronzé állványon 1-50-től—10 frtig. Ugyanaz mint illatszertácaon 1-50—5 frtig. Majolika tojások. Husvétí nyulacskák mint bombonier, sokféle alakban és színben 80 krtól 8 frtig. Husvétí bárány mekegő hanggal 85 krtól. Husvétí feeskendő, pompás meglepetési tárgyak a már annyira szokássá vált husvétí öntözéshez, részint költői gyengéd, vagy kedvelő tréfas természetűek. Illatszertal töltött flacon 20. 35. 50 kr. Folyton tölthető zöld gumibólka, egér, kínai emberke, cselebegár kanári madár 20 kr. Gummi szivar, 20 kr. Nickel revolver 80 kr. Öntözétréfas emberke 85 kr. Öntöző ibolya-eszokor 60 kr., 1 frt. Feeskendő-gyöngy 30 kr. Óra alakú öntöző 60 kr. Porcellánrózsa 1 frt. Órázó nyulacskák 1 frt. Gomblyuk-ibolya. ismét megtölthető 10 kr. Gomblyuk szegfű 60 kr. Továbbá a tavaszi idenyre ajánljuk: Legújabb divatos sétabotok 80 krtól kezdve. Kuglizó lábak kemény gyertyánfából egy készlet 2.50. Lignum sanetum golyók nagysága szerint 1.15—3.20-ig. Orosz kuglizó egész szük udvaron és felülítható 5.50—6.50. Croquet-járék a fiatalság és felnőttek számára 7—20 frtig Lawn-tennis társasjáték utasítással 45, 50, 80 frt. Lawn-tennis raketek párja 10—20 frt. Gummi-fogantyú raketek 1.— Gummi-labdák minden nagyságban. Felfújható zseblabdák 75 kr. Erős marhabőrű készült tartós labdák 60 kr. Az egészség elmozdítására és a test edzésére tornaeszközök szobában vagy szabadban használható. Három kerékű erős velociped fluknak 9.50—14 frtig. Japáni nyíllövő 45 kr. Vívó-szerek. Lovagló-eszközök készített árban. Floberpuskák cél- és madár-lövéshez 7 frttól. 26 frtig. Községi előljárók figyelmébe. Tartós rézoldalú dob verőkkel és vallszíjjal 15 frt. Posta-táska 6.50—10.50. Ejjeliórakürt 1.50—3 frtig Pöldmérő-szallag 1 frttól 5.50-ig. Földmérő-lánc 10 öl hosszu 5.50, 10 méter 4 frt. Kertész-ollók 80 krtól 3 frtig, Kertész-kések 80 krtól 3 frtig. Faágltörész 80 krtól 1.50-ig stb. Új! Butortisztító keztü 90 kr. „Simplex” gyorsforraló 50 kr. Új! „Caroline” pneumatikus mosó-gép, mely igen gyorsan működik s a felhárneműt nem rongálja meg 3 frt.

A kinek szüksége van gazdasági eszközökre, mindenemű szerszámok, szjak vízmentes ponyvák tizedes mérlegek, szerszámgépek, műszaki cikkek, kazánfelszerelési fém és vasárúk, háztartási eszközök és konyhafelszerelésekre mindezen tárgyakat legjobban kivitelben jutányos árak mellett Geitner és Rausch budapesti cég központi üzletében, Andrassy-út 8. szám beszerezhet, hol mindig legelőbb található meg mindaz mi e szakban új és célszerű. Háztartási és konyhafelszerelés

cikkekből és egyéb házi szükségleti tárgyakból a cég nagy és választékos raktárt tart s különösen a szabadalmazott poloska és más férgék elleni kis gépeket ajánljuk t. olvasóink figyelmébe. A tejjgazdálkodás szükségos eszközeit, tejszállító kannák, tejhűtő-gépek, fejőszilkek, tejbödönyök stb. ezen üzemhez szükséges tárgyakat nagy választékban raktáron tart; kerti szerszámokat, valamint szőlőtulajdonosok részére Peronospora-feeskendőket és permozeteket legjobb kivitelben szállít, vidéki megrendeléseket pontosan és legjutányosabban foganatosít. Különösen felhívjuk t. olvasóink figyelmét a Geitner és Rausch cég számtalanszor kitüntetett saját gyártmányu tűzi feeskendőkre, tűzoltó egyéni felszereléseire, házi és gazdasági kaitaira, s minden e célra szolgáló szivattyúra, valamint saját gyártmányu előállított malomkő készítményeire.

Gazdálkodó közönségünknek vetőmagvak, konyhakerti és virágmagvak megrendelését legjobban ajánljuk az országsszerte ismert, régi jó hírnevű Frommer A. Hermann utóda magkereskedéséből (Budapest, V., Tükör-utca 5.) Ez a cég csakis oly magvakat bocsát forgalomba, melyekről kipróbálás által megbizonyosodott, hogy csiraképes és minőségileg is megfelel azon várakozásnak, melyet a gazda az elvetett mag termelés-eredményéhez köt. Ezért felhívjuk a t. gazdaközönség figyelmét a Frommer A. Hermann utóda magkereskedésének 1895. évre szóló tavaszi árjegyzékére s megrendelésük eszközzésére a legmelegebben ajánljuk azon tiszta tudatban hogy e felszárad óta fennálló, a gazdaközönséget becsületesen és lelkiismeretesen kiszolgáló cég teljesen méltó arra, mert egy egész emberöltőre kitérjedő kitűnő működését — jó vetőmagvak termelése és közhasznávé becsátása — nemcsak hazánk legelőkelőbb, tapasztalt gazdaközönsége ismerte el jár-fogásával, hanem ő felsége a király is a koronás arany érdemkereszt adományozásával tüntette ki a gazdasági téren szerzett érdemeiért. A ki még nem kapta meg e cég árjegyzékét kérje azt egy levelezőlapon s az ingyen és bérmentve megküldetik mindenkinek, és ne rendeljen senki másutt, míg ezen árjegyzékből meg nem győződött arról, hogy legelőnyösebben e cég szolgál a gazdaközönségnek.

Stowasser János országsszerte legjobb hírnevvel bíró hangszergyártó ő felsége a király cs. és kir. udvari szállítóvá nevezte ki. E legmagasabb kitüntetés valóban arra méltó férfit ért, a ki törhetlen szorgalommal és szakértelennel munkálkodott a hangszer-ípar terén s a megszolidabb kiszolgálással mindig a legjobb árúkat adta a megrendelőiöknek. Kiknek nagy számát a legmagasabb köröktől kezdve az előkelő osztályok, polgári családok, zené-intézetek, a cs. és kir. katonai zenekarok, valamint a tűzoltó- és magánzenekarok képezik. Bármilynemű hangszert mála lehet legjobban és legegyszerűbben beszerezni s különösen fúvós-zenekarok teljes felszerelésére ő van kiválóan berendezve. Képes árjegyzékét díjmentesen megküldi, csak egy levelezőlapon kell azt kérni, így címözve Stowasser János, hangszergyártó, Budapest, Lánchíd-utca 5. sz.

A villamos világítás terjedése meglepő a vidéken: mindenféle ezzel a kérdéssel foglalkoznak s a hol még nincsen meghonosítva, mindenütt oda törekednek, hogy ezt a rendkívül nagy világosságot nyújtó, kényelmes és tűzveszélyt sohasem okozható, igen célszerű világítási módot vezettecsék be a városokba és községekbe. A hol a berendezésről még csak aztán fognak határozni, nagyon tanácsos lett, hogy a Siemens és Halske világhírű cég budapesti telephébe (Kerepesi-út 8. sz.) forduljanak költségvetés és tervezett készíttetésért, mert ez elismert és hazánkban számos berendezése által legjobban sikereket ért vállalat a legmegbízhatóbb és téren s a legelőbb villamvilágítási berendezést e cég eszközölte a vidéken. Legutóbb Igló városában rendezte be a Siemens és Halske cég a villamvilágítást, még pedig a városi hatóság és a magánfogyasztó közönség legnagyobb meglepedésére; e cég berendezési miudenütt zavartalanul működnek s eről általános elismeréssel nyilatkoznak mindenütt. A Siemens és Halske cég budapesti telephé legnagyobb raktára van minden világító alkatrész és készületeknek, lámpáknak, csillároknak és dísztárgyaknak s így mindeu a villamvilágításhoz kívántató felszerelés megrendelhető itt.

Az építkezési időszak beálltával t. olvasóink különös figyelmébe ajánljuk Walla József (Budapest, Rottenbiller-utca 13.) mozaik- és cementárny-gyár és építési anyagok raktárát mely egyetlen a maga nemében, hol az építendő közönség és az építészek minden e szakba vágó tárgyakat a legjutányosabban beszerezhetnek. Gyári raktára van itt: cement- és mozaiklapoknak, keramit, kelheimi és metlachi lapoknak, terrakotta építési díszítmények, kőfedelgép, fűtálló-téglaik, kőgyöngy-csövek, kémény-toldalékoknak stb. A cég vállalkozik mindenféle cementmunkák elkészítésére is, nevezetesen granit-terazzo-betonrozások, cement és mozaiklapokkal burkolások, esator-názások stb. elkészítésére. Az elvállalt munkákat szakértelennel végezteti és azok tartósságáért a legnagyobb kezeséget vállalja el. A cég most megjelent képes árjegyzékét kívánatra bérmentve megküldi.

Aszfalt. Igen érdekes felolvasást tartott legközelebb a mérnök- és építészegyesületben Mihályi József fővárosi mérnök, ki a fővárosi tanács megbízásából tanulmányutazást tett a külföldön s azon tapasztalást nyilvánította, hogy a külföldi városok egyáltalán szakítottak a kővezettel, s utcáikat aszfaltal és makadammal burkolatják, mert ez nagyon fontos közegészségügyi tekintetből, miután a por eltűnik a városból, a mi a tiszta levegő s a köztisztaság szempontjából rendkívül előnyös. Midőn e mérvadó szaktelkintély ezen kinyilatkoztatásra a vidéki városok köztigyei intézőinek figyelmét felhívjuk, egyidejűleg emlékeztetjük, miszerint a Magyar Aszfalt-részvénytársaság Budapestén (Andrassy-út 30.) a vidék igen sok városában készített már aszfalt-macadam-burkolatot s az mindenütt a legjobbnak, jutányosnak és tartósnak ismertetőt. A tavaszi nedves időszak alkalmából még a nedves lakású sok falainak aszfalttal való szárazzáttételére figyelmeketjük a nagy közönséget, mit szintén a Magyar Aszfalt-részvénytársaság eszközöl a legelőnyösebben.

